

Na sedm strun budu hrát
a s tebou sdílet svůj byt,
aby jsi měla kde být,
až padne rosa a chlad.
Do peřin budu tě zvat,
a i když víš co jsem zač,
tak pro tvůj úsměv i pláč
na sedm strun budu hrát.

A pak ti pláchnu do první hospody,
vínem to spláchnu, tím darem přírody,
to všechno spláchnu, utratím, tak co mám.
A zlomen v půli a zase v rozkladu,
proti své vůli k tobě se příkladu,
a ještě sladší píseň, ještě sladší...

Na sedm strun budu hrát,
jak bez tebe nejde tu žít,
naposled slíbím ti klid,
o tebe budu se rvát.
I když zas pojedu hrát,
už znáš každou mou lež,
přesto ráda tu seš,
o mě se nemusíš bát.

Víš že ti pláchnu do první hospody,
vínem to spláchnu, tím darem přírody,
to všechno spláchnu, utratím, tak co mám.
A pak ti pláchnu do první hospody,
vínem to spláchnu, tím darem přírody,
to všechno spláchnu, utratím, tak co mám.